

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/3/2016
Identifikačné číslo spisu:	7016010003
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7016010003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. septembra 2016, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci Y. V., pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 a iné Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o návrhu odsúdeného Y. V. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. Ntc 4/06, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. júna 2016, sp. zn. 4Ntok 1/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 15. júna 2016, sp. zn. 4Ntok 1/2016, z r u š u j e a u k l a d á Krajskému súdu v Košiciach, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením 15. júna 2016, sp. zn. 4Ntok 1/2016, zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, pretože nezistil podmienky na obnovu podľa § 394 Tr. por.

Odsúdený proti uzneseniu podal sťažnosť. Odôvodnil ju tým, že je nezákonne vo výkone trestu odňatia slobody, pretože dĺžka trestu presahuje maximálnu prípustnú výšku. Uložený trest je vyšší ako dovoľuje zákon, čím boli porušené jeho ľudské práva. Poukázal na rozsudky Okresného súdu Spišská Nová Ves z 13. februára 1997, sp. zn. 3T 6/97 a z 10. marca 1998, sp. zn. 5T 142/97, ktoré krajský súd nezobral do úvahy. Navrhol zrušiť toto uznesenie a vrátiť vec na nové konanie, alternatívne aby najvyšší súd rozhodol sám povolením obnovy konania.

Najvyšší súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ brojil, a konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť je dôvodná.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom 3. apríla 2006, sp. zn. Ntc 4/06, podľa §§ 518 ods.1, 3, 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por. rozsudok Mestského súdu v Brne z 21. mája 2002, sp. zn. 1T 38/2001, v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne zo 4. septembra 2002, sp. zn. 3To 324/2002, v rozsahu, v ktorom sa

týkajú trestu odňatia slobody uloženého V., ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania dvoch trestných činov lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky, v obidvoch prípadoch ako obzvlášť nebezpečný recidivista, trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. Českej republiky ako obzvlášť nebezpečný recidivista a trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a Tr. zák. Českej republiky a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvanásť rokov uznal na území Slovenskej republiky. V zmysle § 517 ods. 2 Tr. por. vyslovil, že vo výkone uloženého trestu sa bude pokračovať bez jeho premeny. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia.

V. v zmysle Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 bol rozsudkami Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, z 13. februára 1997, sp. zn. 3 T 6/97, podľa §§ 234 ods. 1, 42 ods. 1, 39a ods. 2 písm. c/ právoplatne uložený trest odňatia slobody na osem rokov a osem mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do tretej nápravnovýchovnej skupiny,

z 10. marca 1998, sp. zn. 5T 142/97, podľa §§ 234 ods. 2, 35 ods. 1, 42 ods. 1, 39a ods. 2 písm. c/ právoplatne uložený trest odňatia slobody na osem rokov a štyri mesiace so zaradením pre jeho výkon do tretej nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa čl. 5 ods. 1 písm. a/, 4 Dohovoru

každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom: zákonné uväznenie po odsúdení príslušným súdom;

....,

každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

V zmysle Ústavy

čl. 1 ods. 1, 2

Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky,

čl. 2 ods. 2 štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

čl. 50 ods. 6 trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Rozhodovanie o návrhu na povolenie obnovy konania sa obmedzuje iba na zistenie, či existujú skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, odôvodňujúce povolenie obnovy konania v intenciách § 394 Tr. por.

V zmysle Tr. por. § 517 ods. 1, 2

cudzie rozhodnutie sa uzná tak, že trest v ňom uložený slovenský súd nahradí trestom, ktorý by mohol

uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval. Slovenský súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu, ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

Uznaním cudzieho rozhodnutia v Slovenskej republike v intenciách § 517 Tr. por. sa cudzí trest premieňa na trest „slovenský“ (vykonateľný v Slovenskej republike), cudzie rozhodnutie obsahujúce trest sa nahrádza rozhodnutím slovenského súdu, ktoré obsahuje sankciu. Podkladom pre výkon rozhodnutia je uznávacie rozhodnutie súdu Slovenskej republiky.

Podľa Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného do 1. januára 2006

§ 36, veta prvá, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu,

§ 39 ods. 1 trest odňatia slobody sa ukladá najviac na pätnásť rokov.

Zo zápisnice o neverejnom zasadnutí Krajského súdu v Košiciach z 3. apríla 2006, sp. zn. Ntc 4/06, vyplýva síce, že súd oboznamoval podstatný obsah spisu, ale nevyžiadaním spisov Okresného súdu Spišskej Novej Vsi, sp. zn. 3T 6/97, 5T 142/97, za účelom vykonania dokazovania ich oboznámením, je nesporné, že neoboznámil na neverejnom zasadnutí výpis registra trestov Y. V. na č.l. 57, 58.

Okolnosť, že krajský súd pri rozhodovaní o premene trestu (§ 517 ods. 1, 2 Tr. por.) nemal k dispozícii spisy Okresného súdu Spišskej Novej Vsi, sp. zn. 3T 6/97, 5T 142/97 a nevykonával dôkaz ich oboznámením, je iba jeho vlna, lebo ich mal mať a až tak rozhodnúť.

Absencia vedomosti krajského súdu o predchádzajúcich odsúdeniach Y. V. viedla k tomu, že neskúmal pri premene trestu uloženého mu cudzím rozhodnutím v rámci uznávacieho konania, či nemá uložené aj ďalšie nepodmienečné tresty odňatia slobody slovenskými súdmi, ktoré v čase rozhodovania o uznaní cudzieho rozhodnutia ešte nemal vykonané. Tým došlo k opomenutiu skutočnosti, že V. v zmysle Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 bol rozsudkami Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi,

z 13. februára 1997, sp. zn. 3T 6/97, podľa §§ 234 ods. 1, 42 ods. 1, 39a ods. 2 písm. c/ za spolupáchateľstvo trestného činu lúpeže ako obzvlášť nebezpečný recidivista právoplatne uložený trest odňatia slobody na osem rokov a osem mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do tretej nápravnovýchovnej skupiny,

z 10. marca 1998, sp. zn. 5T 142/97, za trestný čin lúpeže ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa §§ 234 ods. 2, 35 ods. 1, 42 ods. 1, 39a ods. 2 písm. c/ právoplatne uložený trest odňatia slobody na osem rokov a štyri mesiace so zaradením pre jeho výkon do tretej nápravnovýchovnej skupiny.

Z trestov V. do času rozhodovania súdu o uznaní cudzieho rozhodnutia vykonal len časť predstavujúcu dobu väzby (vo veci, sp. zn. 3T 6/97, od 13. februára 1995 do 13. februára 1997).

V. bol rozsudkami Okresného súdu Spišská Nová Ves uložený trest odňatia slobody vo výške sedemnášť rokov, pričom z týchto trestov mal k 3. aprílu 2006 vykonanú len časť týchto trestov vo výmere dvoch rokov. Napriek tomu Krajský súd v Košiciach rozsudkom 3. apríla 2006, sp. zn. Ntc 4/06, po rozhodnutí o uznaní rozsudku Mestského súdu v Brne, sp. zn. 1T 38/2001, z 21. mája 2002 v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne, sp. zn. 3To 324/2002, zo 4. septembra 2002 na území Slovenskej republiky (podľa § 518 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) rozhodol, že vo výkone trestu odňatia slobody uloženého obvinenému uvedeným právoplatným rozsudkom Mestského súdu v Brne sa bude

pokračovať bez jeho premeny (podľa § 517 ods. 2 Tr. por.). Spolu s takto uznaným trestom by obvinený v konečnom dôsledku musel teda vykonať trest odňatia slobody v celkovej výmere až dvadsaťsedem rokov (po započítaní výkonu väzby v trvaní dvoch rokov).

Krajský súd mal pri rozhodovaní o premene trestu V. postupovať podľa § 517 ods. 1 Tr. por. a so zreteľom na ustanovenia §§ 36, 39 ods. 1 Tr. zák. účinného 3. apríla 2006 mal trest uložený rozsudkom súdu Českej republiky nahradiť trestom, ktorý by po započítaní nevykonaných trestov odňatia slobody uložených mu rozsudkami Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi pod sp. zn. 3T 6/97 a 5T 142/97, neprevýšil pätnásť rokov.

Najvyšší súd v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. považuje hore spomínané dôkazy v danej veci bez najmenších pochybností za dôkazy súdu skôr neznáme. Ide o rovnakú situáciu ako v prípade, že mal byť uložený súhrnný trest a uložený nebol, lebo súd nevykonával dôkaz oboznámením trestného spisu o predchádzajúcom odsúdení.

Samotné nepodanie odvolania odsúdeným v uznávacom konaní a premene trestu ešte neznamená, že odsúdenia rozsudkami Okresného súdu Spišskej Novej Vsi z 13. februára 1997, sp. zn. 3T 6/97, z 10. marca 1998, 5T 142/97, z toho titulu nemôžu byť posudzované ako dôkazy krajskému súdu skôr neznáme v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., ktoré si krajský súd mal zabezpečiť sám.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.